

только множество сребро, что-то не само напънили свои-тѣ корабли, но още направили отъ него и свои-тѣ котвы (ленгеры).

Послѣ Финикіяни-тѣ отишли още по-надалеко въ сегашнѣ Англію и камъ южны-тѣ брѣгове на балтійско море, въ сегашнѣ Прусію. Съ жителы-тѣ Англійскы промънявали олово, а на брѣгове-тѣ на балтійско море намѣрили янтарь (кихлибарь), кого-то тогава оцѣнявали повече и отъ злато-то.

Финикіяни-тѣ, за да бы имали всегда пристанища въ оныя мѣста, гдѣ-то часто отивали, завели свои колоніи и направили градища по-брѣгове-тѣ на средиземно море. Отъ всичкы тѣ колоніи най-главна была Картагена въ Африкѣ.

Финикіяни-тѣ не правили трѣговію само по море, но и по сухо на камылы. Тіи прѣвозували въ свої-тѣ странѣ изъ Аравію, Индію, Вавилонію и Палестинію всичко, что имъ трѣбовало като: золото, драгоценны каманье, жемчугъ, копринѣ, пряности, свілж, хлѣбъ, вино, масло, медъ, робове и пр.

Отъ много пѣтешествія и сношенія съ другы народы, Финикіяни-тѣ правили различны открытия и изобрѣтенія, кои-то отъ тѣхъ преминували въ другы тѣ народы. Отъ много-то изобрѣтенія Финикіянскы най-замѣчательны сѫ: стъкло-то, чѣрвена-та краска (боя), пары-тѣ и искусство-то да ся пише съ буквы. Сѣкло-то и чѣрвенѣ-тѣ краски научили тіи случайно да правятъ.

Приказуватъ, че единъ пѣтъ жители-тѣ Тирскы излѣзли изъ корабля на брѣга морскы и поискали да си сварятъ ястіе, но да бы направили пѣчто като перустія (троеножецъ), нѣмали каманье, зато донели изъ корабля чистици отъ селитрѣ, на кои-то турнали котела, и направили подъ него силенъ огнь. Като сварили, и изѣли ястіе-то, единъ матрозъ земаль да разбрѣкva пепель-тѣ. И за чудо! той намѣрилъ въ пепель-тѣ прозраченъ, блестящъ камень, гладъкъ и